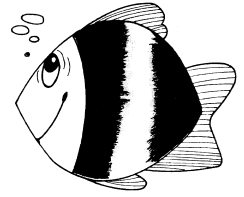

de colores

a magyarországi cursillo hírlevele

SZÍNES-POMPÁS

Rögtön az elején egy beismerés, feketén-fehéren: igen, ez a második, és egyben az utolsó idei „de colores”. Dupla számok gyakran előfordulnak újságok életében, de tripla számról nem igazán tud a sajtó történelem. Épp ezért mi sem akarjuk azt elhitetni veletek (és magunkkal), hogy „de akkor most mindent bepótolunk”. Ez képtelenség lenne, és nem méltó ahhoz sem, amiről a hétvégék mindannyiunknak beszélnek. Maradunk inkább az őszinte beismerésnél. Ezúton kérjük mindazokat, akik négy megjelenésre számítva fizettek elő hírlevelünkre, és most megkárosítva érzik magukat, jelezzék ezt szerkesztőségünknek.

Eseményekben gazdag év végéhez közeledik a cursillo. A szokásos hétvégeken kívül (melyekről élménybeszámolókat a 3-4. oldalon olvashattok) idén is szerveztünk munkatársképzőt, áprilisban részt vettünk az Arénában a „Kit kerestek?” címmel megrendezett Ökumenikus Ifjúsági Találkozóán, májusban pedig cursillós papjaink papi ultreya keretében oszthatták meg egymással élményeiket.

Az egyházmegye régióiban lezajlott ultreyák sorát november közepén a nagy Budapest Ultreya zárta. Ennek központi témája II. János Pál pápa felhívása, „Magyarország Európa reménye” volt. Vendégeink között köszönthettük Juhász Juditot, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia sajtófőnökét. Szándékaink szerint a „de colores” következő számában, mely a húsvéti időszakban, az EU csatlakozás előtt jelenik majd meg, erre részletesebben visszatérünk.

Év elején, a külföldi mozgalmak példáját követve megrendezésre került az első munkatársiskola, mely a cursilloban aktívan szerepet vállalók számára előadások, elmélkedések és beszélgetések révén lehetőséget nyújt

ÁTALAKULÁS

Az asztal közepén adventi koszorú, mellette egy tálkában szerényen meghúzódva és a múlt ősz hangulatát őrizve egy csendélet: pirosból rozsdabarnába aszalódott bogycók, kiszáradt falevelek, elárvult, tüskés vadgesztenye-otthonok, fenyőtobozok. Margitszigeti kerékpárútajaim során gyűjtöttem és vittem haza őket, hogy rájuk tekintve eszembe jusson az a csoda, amivel a természet ajándékoz meg még ebben a körengeteg nagyvárosban is, ahol napjaim nagy részét töltöm.

A napi munkától és a karácsonyi előkészületektől elcsigázott esti elcsendesülésem során időnként leheletfinom, mégis határozottan érzékelhető kattanásokat hallottam. Eleinte nem tulajdonítottam ennek jelentőséget, többször hallva azonban kíváncsivá tett és keresni kezdtem a forrását. Az adventi koszorú felől jött, de hogy pontosan honnan és mi lehet az, fogalmam sem volt, ezért hát tovább figyeltem.

Egyszer aztán tanúja lehettem a „csodának”: az őszi csendélet fenyőtoboza volt. A korábban zárt lemezkékből, ablakocskákból nyílt ki egy-egy, ez okozta a hangot. Felkattanva szabaddá vált az út a benne lapuló, szinte láthatatlan kis termés számára, mely néha azonnal elhagyta védett otthonát, máskor ott lapulva csak később, mozdítás hatására repült ki bátorlalan ejtóernyősként. Minél több ablakocská pattant fel, annál inkább kezdett hasonlítani a toboz azokhoz a társaihoz, melyek a mellette lévő adventi koszorún már díszesen, ezüstös csillogással képeztek méltó környezetet a Messiás születését váró négy gyertya számára.

Advent egyik legfontosabb üzenetét hozta számomra apró kattanásaival ez a csendben lezajlott csoda: az észrevétlen önátadás, a néma életet adás és életre kelés az, ami egy kicsit mássá tette számomra idén a karácsony várását.

Egy alig hallható hangra lettem figyelmes, mely mintha valahonnan belülről jött volna. Ti nem hallottátok?

Kövesné Anna (- fha -)

egymás és a mozgalom jobb megismerésére. Ezt követően összesen hét alkalommal találkoztunk. Az elhangzott előadások részleteit és az ezután megrendezésre kerülő iskolák beszámolóit a következő számtól kezdődően olvashatjátok a „de colores” oldalain.

A munkatársiskola keretében készültünk az új munkacsoport megválasztására is, mely végül november 29-én zajlott le. Rébay Lajosnak, a cursillo eddigi világi vezetőjének az új munkacsoportot útjára bocsátó sorait, és Telek Mihálynak, a mozgalom új világi vezetőjének bemutatkozó sorait a 2. oldalon találjátok.

A munkacsoport választás keretében átalakult a Média Munkacsoport is. Az újság szerkesztését-gondozását e számtól kezdődően Kövesné Annával ketten látjuk el. Tele izgalommal, elődeink bizalmát és segítségét élvezve, legfőképp pedig Isten áldását kérve vesszük most át a stafétabotot. Létrehozóink szándéka szerint a 12 évvel ezelőtti útjára indított újság a magyarországi cursillo mozgalom színes-pompás életének, a hétvégék és az örök 4. napok tarka világának híradója kívánt lenni. Ennek szellemében szeretnénk folytatni a munkát.

Szilágyi Klára

ÚJ MUNKACSOPORT AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI EGYHÁZMEGYÉBEN

ELKÖSZÖNŐ

Feltételezem, mindannyian tudjátok, hogy korábbi megállapodásunk szerint két vezetési ciklus kitöltése után a munkacsoportban új tagokra van szükség. Ez többségünket érintette, így a munkacsoport lemondásával új munkatársakat kellett választanunk.

A választás előkészítése a Fabók Dávid és Maricza István által szervezett és lebonyolított munkatársiskola keretében történt. A jelölésre bizottságot hoztunk létre, amely – elképzeléseit a jelöltekkel egyeztetve – megtette javaslatait a munkacsoportnak. A jelöltek kérték, hogy ez nyilvánosan is történjen meg, többek között azért, hogy újabb jelentkezőket nyerhessünk meg. Majd egy munkatársi megbeszélés során a régebbi munkatársak közül is jelentkeztek. Így alakult ki az új munkacsoport tagok jelöltjeinek alábbi névsora: elő-cursillo: Csákó Gyula, Telek Mihály, utó-cursillo: Frankovits György, Gilyén Elemér, Román Attila, munkatárs felelős: Maricza István, Maróti-Agóts Lászlóné Gabi, Várdai Pálné Judit, titkár: Pallos Andrásné Zsuzsa, média: Köves Béláné Anna, Szilágyi Klára. Közülük titkos szavazással választottuk ki a közösség elé bocsátandó elnökjelölteket, akik a legtöbb szavazatot nyert Várdai Judit és Telek Mihály lettek.

A választást a munkatársak közössége részvételével november 29-én tartottuk. Első lépésben elnököt választottunk, ahol Telek Mihály kapta a több szavazatot. Az ő elképzelése az volt, hogy a munkacsoportban munkakörönként több képviselő legyen. Így minden szavazatot kapott jelöltet a munkacsoportba választhatunk. Ez meg is történt, hiszen minden jelölt kapott szavazatot.

Amikor a választásra készültem, két tanítás ötlött fel bennem, amit bevezetül el is mondtam. Jézus így szólította fel tanítványait a csodálatos kenyér szaporítás előtt: „Ti adjatok nekik enni!”. Ne várjátok tehát arra, hogy valaki megbízon feladattal, hanem keressétek meg a munkát. És ezt úgy tegyétek, hogy a

Szentlélek működésének ne emeljete gátat. Eduardo Bonnin mondta, amikor a cursillo munka jobbítási lehetőségeiről kérdezték, hogy ne valamilyen változtatáson törjék a fejüket, hanem vizsgálják meg, mit nem tesznek a cursillo szabályai szerint. Ezt is úgy kell tegyük, hogy hagyjuk érvényesülni a közösség bölcsességét, a Szentlélek erejét. A cursillos munka nem pozíció, hanem szolgálat, lásd és halld a „Vezetők” beszédet. Én magam a választás előkészítése és lebonyolítása során minden átélt nehézség ellenére megtapasztaltam Isten kegyelmét. Sőt valójában a nehézségek maguk és az eredmény éppen a Szentlélek jelenlétét bizonyítják. Gondoljátok, hogy a sátán nem kísért bennünket minden lehetséges alkalommal, nem törekszik figyelmünket Isten felől önmagunk felé fordítani? Elfelejtjük, amit a cursillo alatt tanítunk, „*Ami az Istentől származik, győz!*”, vagy „*Bármilyen jó ügyedben Isten és Te abszolút többséget alkottok!*”. A világ ügyeit, – és ebbe az egyház ügyei is beletartoznak – úgy kell intéznünk, hogy építkezzünk és ne romboljunk. A napi közéletben, de sokszor a gazdasági életben is úgy akarunk érvényesülni, hogy leromboljuk a másik munkáját és ezzel a személyét is. A „technológiánk” az építkezés, az előzményekre alapozás legyen, kijavítva a rosszat és felhasználva a jót, és akkor egymást is inkább építeni fogjuk. Egy apró példa: ne azt kérdezzük, hogy „miért nem?”, hanem „javasoljunk”, vegyük hozzá elő a csoport-megbeszélés 11 szabályát. (Eduardo!)

Köszönjük a vállalkozók készségét és a Szentlélek éltető, rend teremtő, megerősítő, lelkesítő kegyelmét kérjük mindannyiukra.

Rébay Lajos

BEMUTATKOZÓ

„Ne keresd munkád eredményeit – csak végezd nagy szeretettel és odaadással, amit a Lélek sugall neked”

1946 március 12-én születtem Kunágótán. 1968-ban kötöttünk házasságot

feleséggel, Margittal. Három gyermekünk született, jelenleg három megszületett és egy megfogant unokánk van.

1990-ben végeztem a 2. magyarországi férfi cursillón Iszkaszentgyörgyön, amely az addig is elkötelezett keresztény életemet céltudatosabbá, személyesebbé tette. Megtapasztaltam, Isten mennyire szeret, és úgy éreztem, meghívott, hogy szolgáljam Őt.

Még ebben az évben munkatársként ott lehettem a 3. magyarországi férfi cursillón Rébay Lajos rektorsága, illetve P. Benkő Antal sj. és Halász Endre atyák lelki vezetése mellett. Munkatársa voltam az első Erdélyben megtartott cursillónak (Szarhegy 1991), valamint az Egerben szervezett cursilloknak.

Évek során sok-sok barátra, testvére találtam, akikkel együtt éltük az apostoli tevékenység (4B) sok munkával és még több örömmel járó életét.

1993-ban első alkalommal vettem részt rektorként cursillón, P. Beöthy Tamás sj. lelkiezetése mellett Erdélyben, Tusnádfürdőn.

Most, a választást követően – mint világi elnök – nagyon fontos és felelőségteljes feladatnak tekintem az apostoli munkát, a szeretet szolgálatot.

Az új egyházi év kezdetén kérem Isten áldását, a Szentlélek ajándékait, és számítok mind az atyák, mind az elkötelezett, hűséges munkatársak segítségére, hogy megbízatásomat minél gyümölcsözőbben láthassam el, Isten dicsőségére.

Telek Mihály

A munkacsoport 2003. november 29-én megválasztott tagjai:

CSÁKÓY GYULA
FRANKOVITS GYÖRGY
GILYÉN ELEMÉR
KÖVES BÉLÁNÉ ANNA
MARICZA ISTVÁN
MARÓTI-AGÓTS LÁSZLÓNÉ GABI
PALLOS ANDRÁSNÉ ZSUZSA
ROMÁN ATTILA
SZILÁGYI KLÁRA
TELEK MIHÁLY
VÁRDAI PÁLNÉ JUDIT.

CURSILLÓN VOLTUNK

– az idén végzetek élményeiből válogattunk –

EGY NYAKAS KÁLVINISTA VALLOMÁSA

Meggyőződésem, hogy a Szentlélek szólt kategorikus imperatívusként kisebbik leányom szavaival, amikor hazajött az 51. női cursillóról. Így hangzott, a tőle ritkán hallható, de akkor annál érelyesebben ható felszólítás: „Apa, neked el kell menned!” Ma már tudom: Krisztus lelke szólt belőle kedvesen, de igen határozottan.

Gyermekeink tőlünk tanulták, örökölték, lesték el hitünket, s most visszakaptam az örökséget: így kerültem reformátusként e lelkeségi mozgalom bővületébe. Mi lehet ez a fuvallat, ez a „ruah”, ami a mai napig boldog foglyává tett? Mi ez a valami, amit azóta sem tudok, de nem is akarok elfeledni? Mi az a csoda, ami ott rabul ejtett, megigézett, elkápráztatott? Nem volt ott semmi boszorkányság, semmi mágia, semmi szemfényvesztés. Egyszerűen csak megérintett a Szentlélek, azaz Jézus Krisztus „parakletosz”-a, szószólója, képviselője.

Eddig csak racionálisan fogadtam el, mert így tanultam, hogy létezik valaki, a Szentháromság harmadik tagja, a Pneuma. Az eddigiekben tán soha nem érintett meg ilyen mélyen, intenzíven, töményen ez a fuvallat, ez a krisztusi tűz, ez a lángnyelvként megjelenő és ható, munkálkodó Lélek. A mi felekezettünk racionálisabb volna? Vagy csak kevesebb hangsúlyt fektettem eddig erre a misztériumra, e rejtelmes Isten-titokra?

Tanultuk a Heidelbergi kátéban, 53. kérdés: *Mit hiszel Szentlélekről?*

Felelet: *Hiszem először, hogy Ő egyetlen, örök Isten az Atyával és a Fiúval, és minden Ő jótéteményének részesévé tesz, engem vigasztal, és mindörökké velem marad.*

Hogyan működik a Szentlélek? Ez az Isten titka. Saját magunkat sem ismerjük jól, azt sem tudjuk, honnan jön a gondolatunk. A Szentlélek segít bennünket, hogy jó gondolatokra jussunk, és eszünkbe juttatja mindazt, amit az Úr Jézus tanított nekünk (Jn 14-16). Egy emberi lélek is alakíthatja a másik ember életét. Barátok is hatnak egymásra,

megváltoztathatják egymást. Egyes politikai szónokok is hathatnak az emberekre, tömegeket mozgathatnak. Ha az emberi lélek hat az emberi lélekre, mennyivel inkább tud hatni a Szentlélek, Isten lelke! Az Úr Jézus azt mondta, csak kérni kell, s akkor megkapjuk. Sok mindennel kell szembenéznünk ebben az életben. Sokszor lesz a lelkünkben bizonytalanság, és nem tudjuk, hogy mit csináljunk. Gondoljatok akkor arra, hogy lehet kérni Istentől Szentlelkének az erejét, belső útmutatást, vigasztalást. Isten meghallgatja az imádságunkat, és Szentlelkével megsegít.

Azt a mélyről fakadó hitet, annak a szeretet kiadásnak az erejét, amit Leányfalun átéltem, alig lehet szavakba önteni. Át kell élni! Adja a Mindenható, hogy minél többen élhessük át, minél többen hagyjuk, hogy munkálkodjék bennünk e tűz! Csak engedjük megtörténni. Ne engedjük, hogy dolyfős rációnk közbeszóljon. Csak fogadjuk el a Pneuma melegét, hagyjuk, hogy Isten éljen és hathasson közöttünk...

De colores!

Fazekas László

54. férfi cursillo

JÓL ÉREZTEM MAGAM

Cursillós élményeim azon a vasárnap estén kezdődtek, amikor Péter, a férjem az 54. férfi cursillóról hazajött. Ő ugyanis már belépéskor ugyanazt a kiegyensúlyozott, „nem evilági” ábrázatot viselte, amely egy pillanat alatt megjelent annak az ismerősömnek az arcán is, akitől pár héttel korábban megkérdeztem, mi is az a „cursillo”, és hogyan lehet oda eljutni. Ismerősöm a nagy messzeségbe tekintve csak ennyit mondott: „Hát igen! A cursillo!”

Bátran merem mondani, hogy boldogabb és kiegyensúlyozottabb lettem egy csapásra azon a bizonyos héten. Mindaz, amit Péter magába szívott, bár ő semmit nem árult el, átragadt rám. Ezáltal én is jobban tudtam szeretni és közlekedni a világban.

Nagyon kíváncsi voltam, mert nem tudtam elképzelni, hogy mit mondhatott ott neki, és főleg kik, hiszen mindaz, amit hat éve érzékeltetni próbálok vele, az most három nap alatt teljesen világgossá vált számára. Minden találgatásom és szakszerű keresztkérdésem eredménytelen volt...

Eljött a várva-várt csütörtök délután. Magamat kiüresítve indultam neki a nagy kalandnak. Lesz, ami lesz, hagyom magam sodorni, hagyom, hogy a Jóisten azt tegyen velem, amit akar. Odautazáskor csendes megfigyelőként szívtam magamba azt a vidám, szeretetteljes hangulatot, amelyet Fabók Ildikó autójában ülve, egy-egy „mi összetartozunk”-szerű, cinkos mosolyból éreztem ki, miközben Juhász Katival cseverészték.

Attól a pillanattól kezdve, hogy átvettem a szobám kulcsát, elkezdtem értékelni és értékesíteni a magam számára minden egyes pillanatot és eseményt, ami velem történt. Boldog voltam, hogy a kápolnával szemközti szobába kerültem (ez a legjobb szoba egy lelkigyakorlaton).

A bemutatkozásnál már kinéztem magamnak néhány lányt, akikkel mindenképpen szerettem volna pár szót váltani, hogy kicsit jobban megismerjem őket, hogy a vélt lelki közelséget bizonyosnak lássam. Vasárnap délutánig ez sikerült is. Ráadásul ketten közülük az én asztalomhoz kerültek, de hozzásegített ehhez az étkezéseknél szokásos asztaltársaság csere-bere is, amely kimondottan tetszett. Mindig úgy volt jó, ahogy alakult. Igyekeztem azokat a rövid együtt töltött percekét, gesztusokat, életesemény töredékeket rögzíteni, elraktározni, hogy majd hasznosítani is tudjak belőlük.

Az első döbbenet a keresztút volt, ami másképpen hatott rám, mint korábban bármikor. Csodálatosak voltak a közös imák, a könyörgések, egész érzelmvilágomat felbolygatta Isten közelsége és intenzív jelenléte a kápolnai együttlélek alatt. Hasonlóan mélyen érintett egy-egy beszéd, és az asztalbeszélgetéseinkből is sokat merítettem.

Sok nap eltelt azóta, és nem mind az „örök 4.” fényében. Úgy próbálom viszhozni ezt újra és újra, hogy felidézem azt, amit az első két részben leírtam: miért volt jó, amikor Péter hazajött; mit csináltunk, mit mondtunk, hogyan reagáltunk másképp, amikor én hazajöttem. És ami még nagyon fontos: tudatosabban hagyom magam alávetni Isten akaratának. Ha várható egy beidegződéseken alapuló családi konfliktus, megpróbálok nem ugyanúgy reagálni, és nem a nyakamba venni mindenkinek a gondját, mint korábban, hanem keresem benne Isten akaratát és szándékát velem. Az örömteli eredmény rendszerint nem várat sokáig magára.

Köszönöm Nektek ezt a három csodás napot, s hogy több lehettem általatok.

De colores!

Ullicsákné Kenyeres Réka
53. női cursillo

KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM

Amikor sógornóm, Rita megkérdezte nincs-e kedvem május 29 és június 1 között egy cursillón résztvenni, nagyon megörültem neki. Férjem nem túl nagy örömmel, de beleegyezett. Szerencsére semmi fontos nem jött közbe, így május 29-én Ritáékkal Leányfalura utaztam, hogy sógornómmal együtt – ő munkatársként, én pedig jelöltként – részt vegyek a cursillon. Meg kell mondanom, nagyon nagy szükségem volt már arra, hogy kiszakadjak a hétköznapi sodrásból. Az építkezéssel kapcsolatos gondok, a munka és a háztartás olyan terhet raktak rám, hogy egyre nehezebben tudtam szeretetet nyújtani a közelemben élők felé.

A legfontosabb, amit itt kaptam az volt, hogy megtanultam egy kicsit másképp látni a dolgokat, mint ahogy addig láttam, azáltal, hogy máshonnan jövő, más korosztályba tartozó, más problémákkal küszködő embereket ismerhettem meg közelebről. Nagy örömet jelentett számomra, hogy végre egy olyan katolikus mozgalomba nyertem betekintést, melynek tagjai mély hittel rendelkező, két lábbal földön járó, munkahelyükön érvényesülni tudó, szerény, de nem álszerény emberek.

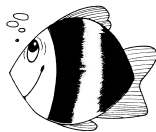
Sokat segített a cursillo abban is, hogy a magammal hozott problémákat valamennyire le tudjam rakni Isten elé. Jó volt érezni, hogy saját problémáim Isten elé helyezését követően hogyan tudok egyre inkább odafigyelni mások problémáira is. Remélem ez a tapasztalat hozzá fog segíteni ahhoz, hogy a továbbiakban még inkább átadjam magam Istennek, a problémáimmal és az örömeimmel együtt.

A hétvégét követően öröm volt meg tapasztalni, hogy az ott kapott békességet, ha nem is tökéletesen, de sikerült megőriznem. Az pedig, hogy kicsit másképp kezdtem látni a dolgokat segített abban, hogy a férjemet még jobban tudjam szeretni.

Végezetül csak ennyit: köszönöm, köszönöm, köszönöm, hogy részt vehettem a cursillon.

De colores!

Heszné Bojta Zsófi
53. női cursillo

Drága Cursillista Barátaim!

A jó Isten kegyelméből és családom nagylelkűségével beköltözhettem a XXIII. JÁNOS SZERETETOTTHON JERIKÓ részlegébe Máriaremetén. A Magnificatot és a Te Deumot nem tudom elégszer elmondani hálából azért, hogy ez sikerülhetett. Őszintén remélem, hogy itt életem hátralévő idejét elsősorban Istennek és a betegeknek szentelhetem, nekik szolgálhatok.

Boldogan emlékszem vissza a cursillóban töltött 14 évre, az igazi keresztény közösség megélésére, hiszen a cursillónak köszönhetem azt is, hogy megtaláltam öregkorom feladatait és szolgálatait.

Nektek az kívánom, legyen sok fiatal munkatárs és résztvevő a következő cursillókon is, és sikerüljön elérnetek, hogy a cursillisták jobban összetartsanak a „4. örök napon”, hogy a kiscsoportok jól működjenek, és képesek legyünk mindannyian segíteni egymást, amiben csak lehet. Higgyétek el, a régebben végzetek és az idősebbek is igénylik ezt az összetartozást, sőt a feladatokat is.

Ezen gondolatok szellemében nagy szeretettel hívok és várok minden ismerős cursillistát Máriaremetére!

Címem: 1029 Budapest, Máriaremetei út 187. JERIKÓ OTTHON, 309. szoba. Közvetlen telefonom, amin előzetes időpont egyeztetést kérek: 391-8271.

Gyertek, ha boldog és vidám öregeket akartok látni, kiscsoport akár együtt is jöhet, van kápolna és társalgó, ahol többen is elférünk. Esetleg bekapcsolódhatnék egy máriaremetei kiscsoportba?

De colores!

Szeretettel:

Révész Istvánné, Saci

INFORMÁCIÓK

CURSILLÓK 2004-BEN

Az Esztergom-budapesti Főegyházmegyében 2004 folyamán a következő időpontokban szervezünk cursillót:

FÉRFI CURSILLO:

június 17-20.

szepember 16-19.

december 9-12.

NŐI CURSILLO:

február 19-22.*

július 1-4.

szepember 30 - október 3.

november 25-28.

* A februári női cursillo Dobogókőn kerül megrendezésre, a többi Leányfalun, a Szt. Gellért Lelkigyakorlatos Házban, melynek címe: 2016 Leányfalu, Mórincz Zsigmond út 141. A záróünnepség valamennyi esetben délután 1/2 5-kor kezdődik.

Kérjétek Isten áldását a cursillók valamennyi résztvevőjére, meghívottainkra, papokra és munkatársakra egyaránt!

CURSILLÓK VIDÉKEN

A vidéken megrendezendő cursillók helyéről és időpontjáról a következő címeken kaphattok információt:

EGER: Szt. János Továbbképző Központ, 3300 Eger, Foglár György u. 6.

NYÍREGYHÁZA: Lelkipásztori Intézet 4400 Nyíregyháza, Kossuth tér 4.

MÁRIAPÓCS: Máriapócsi Lelkigyakorlatos és Zarándokház, 4326 Máriapócs, Kossuth tér 17.

KŐSZEG: Isteni Ige Társasága, Cursillo Mozgalom, 9730 Kőszeg, Park u. 1. Pf. 2.

RÉGIÓFELELŐSÖK

AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI
FŐEGYHÁZMEGYÉBEN

ÉSZAK BUDA: I. II. III. XII. kerület
Frankovits György (II. ker-ben)
1028 Bp. Úrbéres u. 1/A
T.: 376-9459

e-mail: franko17@axelero.hu
Zoltán Gábor (I. III. XII. ker-ben)
1031 Bp. Vitorla u. 1.
T.: 242-7708

Lelkivezető: P. Matolcsy Kálmán
1123 Bp. Táltos u. 16.
T.: 06-20-981-30-25

DÉL BUDA: XI. XXII. kerület
Budaörs, Érd, Diósd, Törökbálint
Desseffy Erzsébet
1222 Bp. Bálvány u. 14.
T.: 424-7794
dess@netandgo.hu

BELSŐ PEST: V. VI. VII. VIII. és a IX. kerület egy része
Lelkivezető: P. Beöthy Tamás SJ
1085 Bp. Mária u. 25.
T.: 318-3479

ÉSZAK PEST: IV. XIII. XV. kerület
Bernolák Béla és Melinda
1047 Bp. Deák F. u. 27.
T.: 389-0199
Lelkivezető: P. Herpy György ny.

plébános
1056 Bp. Március 15. tér 2.
T.: 483-0295

KELET PEST: XIV. XVI. kerület és
Gödöllő

Maróti-Agóts Lászlóné Gabi
1161 Bp. Templom tér 3.
T.: 405-3528

e-mail: gabikas@szmi.axelero.hu
Lelkivezető: P. Horváth Zoltán plébános
1161 Bp. Templom tér 3.
T.: 405-5869

DÉL PEST: külső IX., XVII., XVIII., XIX.
XX., XXI. kerület, Dunaharaszti és
Alsónémedi
Juhász Károly
1107 Bp. Kékvirág u. 2.
T.: 263-1207, 06-30-9849-924
juhaszkároly@freestart.hu

BEMUTATKOZIK
A DÉL-PESTI RÉGIÓ

A nagy területet magába foglaló régióban igen nehéz összehangolt, folyamatos programokat megvalósítani.

A végzett cursillisták nagyobbik része elkötelezetten dolgozik a saját plébániáján, s ez nagyon jó.

A 7-8 kiscsoport havonta rendszeresen találkozik, csoportonként 8-14 fővel. Ezen kívül működnek nem tisztán cursillos csoportok is: baráti csoportok, fiatal házaspáros csoportja, ahol a cursillisták a csoport befogadási igényének megfelelően terjesztik a cursillon tanultakat. Ezek a kiscsoportok azért fontosak, mert mindig kerül ki közülük jelölt, ami által a csoport is tovább erősödik.

Az elmúlt évek tapasztalata alapján az évi két-három összevont ultreya kielégíti az igényeket. Ezek az ultreyák hivatalosan „lelki nap” néven szerveződnek abból az elgondolásból, hogy a templomokban nyitottá tegyük a cursillos elkötelezettséget. Az eddigi lelki napok hasznosnak bizonyultak. A résztvevők létszáma 40-150 fő között mozgott. Nagy részben cursillosok jöttek el, de voltak a templomba járó hívek közül is, és érdeklődve vettek részt a programokon, a beszélgetéseken. Barátaim szíve-

sen és örömmel készültek az előadásokra és a csoportos beszélgetésekre, melyek eredménye a családias hangulatú beszélgetős nap. Öröm volt ismerősökkel újra találkozni és feleleveníteni a Leányfalun töltött napokat. Munkatársi csapatunk nyolc tíz főből áll. Lelki napokat tartunk a Külső-Ferencvárosi Szt. Kereszt, és a dunaharaszti plébánián is.

A munkatársak visszatérő gondja, hogy a végzett cursillistákat a kapott lelki élmény után nem tudjuk megfelelő kiscsoportba elhelyezni. A meglévő kiscsoportok már így is igen nagy létszámúak, ha viszont szétesztődna valamelyik, akkor valószínűleg az egyik meg is szűnne. Ennek az oka, hogy aki összefogta a csoportot, nem tud újabb csoportot is vállalni. Hiányoznak a vezetők!

Ennek a felismerésnek a birtokában, és a csoportok megújításának reményében régi bevált módszert próbálunk újraéleszteni. Néhány barátommal elhatároztuk, hogy havi rendszerességgel „Péntek esti beszélgetés”-eket szervezünk a Szt. Kereszt plébánián. Ezek a beszélgetések minden hónap első péntekjén a hat órás szentmise után kezdődnek. Értesítést küldünk a környezetünkben lévő cursillistáknak. A kis meghívókon a találkozás örömét próbáljuk tudatosítani. Ezek a beszélgetések nem csak cursillosoknak szólnak, hanem minden érdeklődőnek, aki a templomban hallja a hirdetést. Szívesen látunk minden cursillóst bármelyik régióból, ha nincs kiscsoportja.

Gyere! Itt biztos találsz barátokat.
CSAK RAJTAD MŰLIK!

Juhász Károly
régiofelelős

A de colores a magyarországi „CURSILLO A KERESZTÉNYSÉG TANFOLYAMA” mozgalom negyedévente megjelenő hírlevele, mely a cursillon résztvevők számára készül. Szerkeszti a Média Munkacsoport. Felelős szerkesztő: Kövesné Anna. Az újságot gondozta: Szilágyi Klára. Postacím: 1131 Budapest, Babér u. 41, II. emelet 16.
e-mail: cursillo@communio.hu
http://www.cursillo.communio.hu
Nyomdai munkálatok: Graphic nyomda.

KÉSZPÉNZZEL BÉRMENTESITVE
Budapest 100

Cursillo Alapítvány
1139 Budapest, Váci út 91/B

Rogier van den Weyden: A háromkirályok imádása (1458k., részlet)

*„Mert gyermek születik,
fiú adatik nekünk,
s az ő vállára kerül az uralom.
Így fogják hívni:
Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten,
Örök Atya, Béke Fejedelme.”*

Izajás 9/5.

*Minden kedves olvasónknak
áldott karácsonyt
és reményteljes
új évet kívánunk!*